

Geloofs gehoorzaamheid

Het woord "gehoorzaamheid" en het werkwoord "gehoorzamen" zijn woorden, die volgens vrij veel christenen niet meer thuis horen in het nieuwe verbond.

Maar dat is niet juist!

Wie de brieven van Paulus goed leest, zal ontdekken dat er - wat Paulus betreft - twee soorten gehoorzaamheid zijn.

De eerste is: de gehoorzaamheid der wet, uit eigen kracht dus, gebaseerd op de tien geboden.

De tweede is: de geloofs gehoorzaamheid, gebaseerd op het volbrachte werk van Christus,

Paulus begint en eindigt zijn betoog in de Romeinenbrief met deze opmerkelijke woorden:

Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofs gehoorzaamheid onder alle heidenen, ter wille van Zijn Naam. (Rom. 1:5)

Paulus had dus genade gekregen en het apostelschap ontvangen, om geloofs gehoorzaamheid te bewerken onder alle heidenen, en daar behoren ook wij bij.

En aan het einde van de Romeinenbrief in hoofdstuk 16 vers 25b lezen we:

... het geheimenis, dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekengemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om het tot gehoofs gehoorzaamheid te brengen.

Paulus geeft in de Romeinenbrief een vorm van onderricht, waaruit blijkt dat wij door het werk van Christus vrijgemaakt zijn van de zonde.

Maar die vorm van onderricht (de leer alleen) maakte hen niet vrij, als zij niet van harte gehoorzaam daaraan werden zoals staat in Romeinen 6:17

Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

En zo maakt de leer alleen ons niet vrij, tenzij wij van harte, door het geloof, daaraan gehoorzaam zijn.

Het gaat bij Paulus niet om gehoorzaamheid vanuit eigen kracht, de gehoorzaamheid der wet, nee, hij heeft het heel duidelijk over "de geloofs gehoorzaamheid".

In Romeinen 6:16/17 staat: *Weet u niet, dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf*

van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid?

Paulus stelt de gelovigen in Rome een vraag. Weten jullie het niet? ... het gaat om gehoorzaamheid. In dit ene vers komt 2x het woord "gehoorzaamheid" voor en 1x het woord "gehoorzaamt".

Welke ondernemer in een bedrijf wil een ongehoorzame werknemer hebben? Geen enkele immers. Nee, men dient als een gehoorzame werknemer daadwerkelijk aan het werk gaan.

17 Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

Paulus prijst de gelovigen in Rome dat zij van harte gehoorzaam zijn geworden aan de leer – aan de vorm van onderricht – die hen overgeleverd was door Paulus.

En zijn leer is, dat Jezus het al volbracht heeft, zowel in de brede wat zonde vergeving betreft, maar ook in de diepte wat de verlossing betreft. En dat laatste lezen we in Romeinen 6:6 en verder waar staat:

6 Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Jezus heeft werkelijk onze oude mens – en dat is heel ons wezen als mens naar het vlees – meegenomen de dood in.

En daardoor is aan ons "lichaam van de zonde" en dat lichaam hebben we nog steeds, zijn kracht ontnomen en zijn we niet langer slaven der zonde. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Dat is een heerlijke bevrijdende boodschap. Maar de leer alleen maakt niet vrij.

Wanneer iemand veroordeeld is tot een levenslange gevangenisstraf, en een ander zou hem van die straf vrijkopen en tegen hem zeggen: "je kunt nu de gevangenis verlaten" maar hij zou tegen hem zeggen: "nee, ik blijf liever zitten" dan zou het vrijkopen van de straf hem geen nut doen.

De blijde boodschap klinkt ook door in Col. 3:3 en verder:

Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.

Dit is een vaststaand heilsfeit, waaruit wij mogen leven: we zijn gestorven en ons leven is verborgen in God.

4. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult

ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Maar dan volgt de oproep tot geloofs gehoorzaamheid daaraan in vers 5:

5 Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is.

En in Col. 3:12

Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld.

Het gaat daarbij om daadwerkelijke ijver, geloofs-gehoorzaamheid om deze deugden aan te doen.

Wat veel gezegd wordt in evangelische kringen is: "Jezus heeft alles gedaan, u moet zien op Hem en niet op uzelf. U moet vooral niets doen."

Maar die woorden staan lijnrecht tegenover de woorden van Petrus: ... om met alle inzet ons er op toe te leggen om aan ons geloof deugd toe te voegen.. (2 Petrus 1:5)

Petrus roept ons op tot geloofs gehoorzaamheid te komen, tot geloofsijver. Hij roept ons op om met betoon van alle inzet de deugd aan ons geloof toe te voegen..

Ook Jacobus schrijft zeer duidelijk over de geloofs gehoorzaamheid. We lezen daarover in Jacobus 1:22 waar staat:

22 En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf.

23 Als iemand immers een hoorder van het Woord is en geen dader, lijkt hij op een man die het gezicht waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt,

Wanneer wij het woord horen b.v. hier uit Jacobus om *haastig zijn om te horen en traag om te spreken*, dan zien wij onszelf, dan zien wij onze tekorten daarin. We zien onszelf in de spiegel van het woord! En als ik er daarna niets mee doe, dan lijk ik op de man genoemd in vers 24:

24 Want hij heeft zichzelf bekeken, is weggegaan en is meteen vergeten hoe hij eruitzag.

Maar dan lezen we verder in vers 25:

25 Hij echter die zich in de volmaakte wet verdiept, die van de vrijheid, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet..

Wat is de volmaakte wet, die der vrijheid? Geen moeten maar willen. Dat is een groot verschil: iets moeten of iets willen.

Wanneer wij ons verdiepen in deze heerlijke woorden van God ... *in de volmaakte wet, die van de vrijheid ...*: niets moet en alles mag wat het goede en positieve betreft.

En dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke dader, dan worden wij zalig (dat wil zeggen: gelukkig en blij) in wat wij doen.

Dus een werkelijke dader zal zalig - en dat is gelukkig - zijn in zijn doen.

Jacobus spreekt heel duidelijk over de geloofs gehoorzaamheid b.v. in Jacobus 2:17

Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood.

En dan in vers 26:
Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

En dan luisteren we naar de woorden van de Here Jezus zelf in Math. 7:21/23

21 Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

22 Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw

Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan?

23 Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

Deze woorden spreken voor zichzelf; niet zeggen : Here Jezus, ik hou zo veel van U ... maar zijn wil doen.

Jezus zei immers: gij zijt mijn vrienden, als gij doet wat Ik u gebied.

De daarop volgende gelijkenis van de Heer over de verstandige man, die zijn huis bouwde op de rots en niet op het zand is ook duidelijk.

Maar in het christelijke kinderlied "een wijs man bouwde zijn huis op de rots" komt dat in zekere zin misleidend tot uiting daar men dan zingt: "bouw je levenshuis op Christus de Heer".

Maar ... het gaat er hier om, zegt Jezus, dat je Zijn woord hoort en doet! Dán en alleen dan ben je een wijs man of een wijze vrouw volgens het woord van de Heer.

Ten slotte gaan we nog naar een woord uit Filip. 2:12 en verder:

Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam geweest bent, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu veelmeer in mijn afwezigheid, werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven.

Paulus noemt de christenvrienden uit Filippi "mijn geliefden". En hij prijst hen dat ze altijd gehoorzaam zijn geweest.

Ze waren altijd gehoorzaam!

En dan spoort hij hen aan – nu hij niet meer bij ze is – om nu veelmeer (nu hij afwezig is) aan hun eigen zaligheid te werken met vrees en beven, want

13 want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen

Denk eens in: God werkt zowel het willen als ook het werken in ons!

Samengevat zegt Paulus: werk, want God werkt in u.

En waar moesten ze dan aan werken en mogen ook wij aan werken ??

14 Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen,

15 opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld,

Alle dingen te doen zonder mopperen of klagen.

Met als gevolg: dan zijn we onberispelijk en oprecht.

Ons parool: Werken aan je zaligheid, door geloofs gehoorzaamheid, want God werkt in ons.

Alles te doen zonder mopperen, zodat wij mogen schijnen als lichtende sterren in deze duistere wereld.

Amen!